

THE SCROLL OF THE HASMONEANS

The Greek monarch Antiochus was a powerful ruler; all the kings heeded him. He subdued many provinces and mighty sovereigns; he destroyed their castles, burned their palaces and imprisoned their men. Since the reign of Alexander there had never been a king like him beyond the Euphrates. He erected a large city on the seacoast to serve as his royal residence, and called it Antioch after his own name. Opposite it his governor Bagris founded another city, and called it City of Bagris after himself. Such are their names to this day.

In the twenty-third year of his reign, the two hundred and thirteenth year after the Temple had been rebuilt, Antiochus determined to march on Jerusalem. He said to his officers: "You are aware that the Jews of Jerusalem are in our midst. They neither offer sacrifices to our gods nor observe our laws; they abandon the king's laws to practise their own. They hope moreover for the day when kings and tyrants shall be crushed, saying: 'O that our own king might reign over us, that we might rule the sea and the land, so that the entire world would be ours.' It is indeed a disgrace for the royal government to let them remain on the face of the earth. Come now, let us attack them and abolish the covenant made with them: sabbath, new moon festivals and circumcision." The proposal pleased his officers and all his host.

Aramaic original which was composed probably in the seventh century. During the Middle Ages this *Megillah* was read in the Italian synagogues on *Hanukkah* as the Book of Esther is read on *Purim*. It still forms part of the liturgy of the Yemenite Jews. Saadyah Gaon attributed its authorship to the five sons of Mattathias.

מגילת החשמונאים

א ויהי בימי אנטיוכוס מלך יוון; מלך גדול וחזק היתה.
ב ותקף בממשלתו, וכל המלכים ישמעו לו. הוא כבש
ג מדינות רבות ומלכים חזקים, והחריב טירותם, והיכליהם
ד שרף באש, ואנשיהם בבית האסורים אסר. מימי
ה אלכסנדרוס המלך לא קם מלך במהו בכל עבר הנזהר.
ו הוא בנה מדינה גדולה על חוף הים להיות לו לבית
מלכות, ויקרא לה מדינת אנטיוכיא על שמו. וגם בגריס
משנהו בנה מדינה אחרת לנגדה, ויקרא לה מדינת בגריס
על שמו; וכן שמוחן עד היום הזה.

ו בשנת עשרים ושלוש שנים למלכו, היא שנת מאתים
ושלוש עשרה שנים לבנין בית האלהים, שם פגיו לעלות
ז לירושלים. ויען ויאמר לשריו: הלא ידעתם כי יש עם
היהודים אשר בירושלים בינינו. לאלהינו אינם מקריבים,
והתנו אינם עושים, ודתי המלך הם עוזבים לעשות
ח דתם. וגם הם מיתלים ליום שברון המלכים והשליטנים,
ויומרים: מתי ימלוך עלינו מלכנו, ונשלוט בים וביבשה,
ט וכל העולם יתן בידנו. אין כבוד למלכות להניח אלה
על פני האדמה. עתה, בואו ונעלה עליהם ונבטל מהם
את הברית אשר כרת להם: שבת, ראש חודש ומילה.
י וייטב הדבר בעיני שריו ובעיני כל חילו.

מגילת החשמונאים, known also as *מגילת אנטיוכוס*, has come down to us in both Aramaic and Hebrew. The Hebrew version is a literal translation from the

Megillath Antiochus

Immediately king Antiochus dispatched his governor Nicanor with a large body of troops. He came to the Jewish city of Jerusalem and massacred many people; he set up a heathen altar in the Temple, concerning which the God of Israel had said to his faithful prophets: "There will I establish my residence forever." In that very place they slaughtered a swine and brought its blood into the holy court. When Yohanan ben Mattathias heard of this deed, he was filled with rage and his face changed color. In his heart he drew a plan of action. Whereupon he made himself a dagger, two spans long and one span wide, and concealed it under his clothes. He came to Jerusalem and stood at the royal gate, calling to the gate-keepers: "I am Yohanan ben Mattathias; I have come to appear before Nicanor." The guards informed Nicanor that the high priest of the Jews was standing at the door. "Let him enter!" Nicanor said.

Yohanan was admitted to Nicanor, who said: "You are one of the rebels who rebel against the king and do not care for the welfare of his government!" Yohanan replied: "My lord, I have come to you; whatever you demand I will do." "If you wish to do as I please," said Nicanor, "then take a swine and sacrifice it upon the altar. You shall wear royal clothes and ride the king's own horse; you shall be counted among the king's close friends." To this, Yohanan answered: "My lord, I am afraid of the Israelites; if they hear that I have done such a thing they will stone me. Let everyone leave your presence, so as not to inform them." Immediately Nicanor ordered everybody out.

At that moment Yohanan ben Mattathias raised his eyes to heaven and prayed: "My God and God of my fathers Abraham,

יא באותה שעה קם אנטיוכוס המלך וישלח את ניקנור משנהו בחיל גדול ועם רב, ויבא לעיר יהודה, לירושלים, יב ויחרג בה הרג רב. ויבן במה בבית המקדש, במקום אשר אמר אלהי ישראל לעבדיו הנביאים: שם אשבן שכנתי לעולם; במקום ההוא שחטו את החזיר, ויביאו את דמו לעזרת הקדש. ובהיות זה, באשר שמע יוחנן בן מתתיהו יג כי זה המעשה נעשה, נמלא קצף וחרמה, וזיו פניו נשתנה; יד וינעץ בלבו מה שייכל לעשות על זה. ואז יוחנן בן מתתיהו עשה לו חרב, שתי זרתות ארפה וזרת אחת רחבה, והיא טו תחת בגדיו עטופה. ויבא לירושלים, ויעמד בשער המלך, ויקרא לשוערים ויאמר להם: אני יוחנן בן מתתיהו, הכהן טז הגדול של היהודים, באתי לבוא לפני ניקנור. ואז באו השוערים והשומרים ויאמרו לניקנור: הכהן הגדול של היהודים עומד בפתח. ויען ניקנור ויאמר להם: בוא יבוא. זז אז הובא יוחנן לפני ניקנור. ויען ניקנור ויאמר ליוחנן: אפה הוא אחד מן המורדים אשר מרדו במלך ואינם ח רוצים בשלום מלכותו. ויען יוחנן לפני ניקנור ויאמר: יט אדוני, עתה באתי לפניך; אשר תרצה אעשה. ויען ניקנור ויאמר ליוחנן: אם פרצוני אפה עושה, קח חזיר ושחטוהו על הבמה; ותלבש בגדי מלכות, ותרכב על סוס המלך, כ ובאחד מאהבי המלך תהיה. ובאשר שמע יוחנן, השיבו דבר: אדוני, אני ירא מבני ישראל, פן ישמעו כי עשיתי כן ויסקלוני באבנים; עתה, יצא כל איש מלפניך, פן יודיעו כז לבני ישראל. אז הוציא ניקנור מלפניו כל איש. בעת ההיא נשא יוחנן בן מתתיהו עיניו לשמים, ותגן תפלתו

Isaac and Jacob, do not hand me over to this heathen; for if he kills me, he will boast in the temple of Dagon that his god has handed me over to him." He advanced three steps toward Nicanor, thrust the dagger into his heart, and flung him fatally wounded into the court of the Temple. "My God," Yohanan prayed, "do not count it a sin that I killed this heathen in the sanctuary; punish thus all the foes who came with him to persecute Judea and Jerusalem." On that day Yohanan set out and fought the enemy, inflicting heavy slaughter on them. The number of those who were slain by him on that day totaled seven thousand. Upon returning, he erected a column with the inscription: "Maccabee, Destroyer of Tyrants."

When king Antiochus heard that his governor Nicanor had been slain, he was bitterly distressed. He sent for wicked Bagris, the deceiver of his people, and told him: "Do you not know, have you not heard, what the Israelites did to me? They massacred my troops and ransacked my camps! Can you now be sure of your wealth? Will your homes remain yours? Come, let us move against them and abolish the covenant which their God made with them. sabbath, new moon festivals and circumcision." Thereupon wicked Bagris and his hosts invaded Jerusalem, murdering the population and proclaiming an absolute decree against sabbath, new moon festivals and circumcision. So drastic was the king's edict that when a man was discovered to have circumcised his son, he and his wife were hanged along with the child. A woman gave birth to a son after her husband's death and had him circumcised when he was eight days old. With the child in her arms, she went up on top

לפני רבון העולמים ויאמר: אלהי ואלהי אבותי, אברהם יצחק ויעקב, אל נא תתני ביד הערל הזה, כי אם יהרגני ילד וישפח בבית דגון אלהי ויאמר: אלהי נתנו ביד. כג באותה שעה פסע עליו שלש פסיעות, ויתקע החרב כד בלבבו, וישלף אותו חלל בעזרת הקדש. ענה יוחנן ואמר לפני אלהי השמים: אלהי, אל תשם עלי חטא כי הרגתי את הערל הזה בבית המקדש; כן תתן עתה את כל העמים כה אשר באו עמו להצר ליהודה ולירושלים. אז יצא יוחנן כו ביום ההוא וילחם בעמים, ויהרג בהם הרג רב. מספר ההרגים אשר הרג ביום ההוא שבעת אלפים, אשר היו כז הורגים אלה לאלה. בשבו בנה עמוד על שמו, ויקרא לו: מכבי ממית החזקים.

כח והי כאשר שמע אנטיוכוס המלך כי נהרג ניקנור מושקו, צר לו מאד; וישלח להביא בגרס הרשע המטעה כט את עמו. ויען אנטיוכוס המלך ויאמר לבגרס: הלא ידעת אם לא שמעת אשר עשו לי בני ישראל; הרגו חילי, ויבזו ל מחנותי ושדרי. עתה על ממונכם אתם בושחים, או על בתיכם לכם הם; באו ונעלה עליהם, ונבטל מהם הקרית אשר ברת להם אלהיהם: שבת, ראש חדש ומילה. לא אז קם בגרס הרשע וכל מחנותיו, ויבאו לירושלים. ויהרג בזה הרג רב, ויגזר בזה גזרה גמורה על שבת, ראש חדש ג ומילה. בהיות זה, כאשר היה דבר המלך נחפז, מצאו איש אשר מל בנו, ויביאו האיש ואשתו, ויתלו אותם בנגד ליד היקר. ונס אשה אשר ילדה בן אחרי מות בעלה, ותמל אותו לשמנה ימים, ותעל על חומת ירושלים ובנה המהול

Megillath Antiochus

of the wall of Jerusalem and cried out: "We say to you, wicked Bagris: This covenant of our fathers which you intend to destroy shall never cease from us nor from our children's children." She cast her son down to the ground and flung herself after him so that they died together. Many Israelites of that period did the same, refusing to renounce the covenant of their fathers.

Some of the Jews said to one another: "Come, let us keep the Sabbath in a cave lest we violate it." When they were betrayed to Bagris, he dispatched armed men who sat down at the entrance of the cave and said: "You Jews, surrender to us! Eat of our bread, drink of our wine, and do what we do!" But the Jews said to one another: "We remember what we were commanded on Mount Sinai: 'Six days you shall labor and do all your work; on the seventh day you shall rest.' It is better for us to die than to desecrate the Sabbath." When the Jews failed to come out, wood was brought and set on fire at the entrance of the cave. About a thousand men and women died there. Later the five sons of Mattathias, Yohanan and his four brothers, set out and routed the hostile forces, whom they drove to the coast; for they trusted in the God of heaven.

Wicked Bagris, accompanied by those who had escaped the sword, boarded a ship and fled to king Antiochus. "O king," he said, "you have issued a decree abolishing sabbath, new moon festivals and circumcision in Judea, and now there is complete rebellion there. The five sons of Mattathias cannot be defeated unless they are attacked by all the combined forces; they are stronger than lions, swifter than eagles, braver than bears. Be

מגילת החשמונאים

לה בידה. ותען ותאמר: לך אומרים, בגרס הרשע, אתם חושבים לבטל מאתנו הברית אשר ברת עמנו; ברית לו אבותינו לא נבטל ממנו ולא מבני בנינו. ותפל בנה לארץ ותפל אחריו, וימותו שניהם כאחד. ורבים מבני ישראל היו עושים כן בימים ההם, ולא שנו ברית אבותם.

לז בזמן ההוא אמרו בני ישראל אלה לאלה: באו ונשבת במערה, פן נחלל את יום השבת; וילשינו אותם לפני לח בגרס. אז שלח בגרס אנשים חלוצים, ויבאו וישבו על פי המערה ויאמרו: בני ישראל, צאו אלינו; אכלו מלחמנו לט ושתו מייננו, ומעשינו תהיו עושים. ויענו בני ישראל ויאמרו: אלה לאלה: זוכרים אנחנו את אשר נצטוונו על הר סיני: ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך, וביום השביעי תשבת; עתה, טוב לנו אשר נמות מאשר נחלל את יום השבת. בהיות זה, כאשר לא יצאו אליהם היהודים, ויביאו עצים וישרפו על פי המערה, וימותו כאלף איש מא ואשה. אחרי כן יצאו חמשת בני מתתיה, יוחנן וארבעת מב אחיו, וילחמו בעמים, ויהרגו בהם הרג רב; ויגרשום לא"י הים, כי בטחו באלהי השמים.

מג אז נבנס בגרס הרשע בספינה וינס אל אנטיוכוס מדר המלך, ועמו אנשים פליטי חרב. ויען בגרס ויאמר: לאנטיוכוס המלך: אתה, המלך, שמת צו לבטל מן יהודה שבת, ראש חודש ומילה, ונתנה מרד גדול בתוכה, אשר אם [לא] ילכו כל העמים והאמות והלשונות לא יוכלו לחמשת בני מתתיה; מאריות הם חזקים, ומנשרים הם מה קלים, ומדבים הם נמהרים. עתה, המלך, עצתי תיטב

Megillath Antiochus

pleased to accept my advice, and do not fight them with this small army lest you be disgraced in the sight of all the kings. Send letters to all your royal provinces; let all the army officers without exception come with armored elephants." This pleased king Antiochus. He sent letters to all his royal domains, and the chieftains of various clans arrived with armored elephants. Wicked Bagris invaded Jerusalem for the second time. He broke through the wall, shattered the gateway, made thirteen breaches in the Temple, and ground the stones to dust. He thought to himself: "This time they shall not defeat me; my army is numerous, my hand is mighty." However, the God of heaven did not think so.

The five sons of Mattathias went to Mizpeh in Gilead, where the house of Israel had been saved in the days of Samuel the prophet. They fasted, sat in ashes and prayed to the God of heaven for mercy; then a good plan came to their mind. Those were their names: Judah, the firstborn; Simeon, the second; Yohanan, the third; Jonathan, the fourth; Elazar, the fifth. Their father blessed them, saying: "Judah my son, I compare you to Judah the son of Jacob who was likened to a lion. Simeon my son, I compare you to Simeon the son of Jacob who slew the men of Shechem. Yohanan my son, I compare you to Abner the son of Ner, general of Israel's army. Jonathan my son, I compare you to Jonathan the son of Saul who defeated the Philistines. Elazar my son, I compare you to Phinehas the son of Elazar, who was zealous for his God and rescued the Israelites." Soon afterwards the five sons of Mattathias attacked the pagan forces, inflicting severe losses upon them. One of the brothers, Judah, was killed.

מגילת החשמונאים

עָלֶיהָ; אִם תִּלָּחֶם בָּהֶם בְּחֵיל זֶה, תִּבּוֹשׁ בְּעֵינַי כָּל הַמְּלָכִים.
מִן לָבֹן שִׁלַּח סִפָּרִים בְּכָל מְדִינוֹת מְלִכוּתְךָ, וַיָּבֹאוּ שָׂרֵי
הַחֲיָלוֹת, וְלֹא יִשְׁאַר מֵהֶם אֶחָד; וְגַם פִּילִים מְלַבָּשִׁים
מִזֶּשְׂרֵי־נֹנִים יָהִיו עִמָּהֶם. וַיֵּשֶׁב הַדָּבָר בְּעֵינַי אֲנִיּוֹכּוֹס הַמֶּלֶךְ,
וַיִּשְׁלַח סִפָּרִים לְכָל מְדִינוֹת מְלִכוּתוֹ; וַיָּבֹאוּ שָׂרֵי צֶם וְעָם,
מִחַ וְעַמָּהֶם פִּילִים מְלַבָּשִׁים שָׂרֵי־נֹנִים. שָׁנִית קָם בְּגֶרֶס הַרְשָׁע
וַיָּבֹא לִירוּשָׁלָּיִם; בָּקַע הַחוֹמָה וַיִּנְתֵּק הַמְּבֹאֵל וַיִּפְרֹץ בַּמֶּקְדָּשׁ
שְׁלֹשׁ עָשָׂרָה פָּרָצוֹת, וְגַם מִן הָאֲבָנִים שֶׁבַר עַד אֲשֶׁר הָיוּ
מִטַּבְּעָפָר. וַיַּחֲשׁוּב בְּלִבּוֹ וַיֹּאמֶר: הַפֶּעַם הַזֶּה לֹא יוּכְלוּ לִי,
כִּי רַב חֵילִי וְעֶזְרִי יְרִי; וְאֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם לֹא חָשַׁב בִּנְיָ.

נ בַּשְּׁמֵעַ חֲמִשָּׁת בְּנֵי מַתְתָּיָה, קָמוּ וַיָּבֹאוּ לְמִצְפֶּה גִלְעָד,
אֲשֶׁר הָיְתָה שָׁם פְּלִיטָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל בִּימֵי שְׁמוּאֵל הַנָּבִיא.
זא צֹם וְנָזֵרוֹ, וַיָּשֻׁבוּ עַל הָאָפֶר לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי
זב הַשָּׁמַיִם; אִזּוּ נִפְלָה בְּלִבָּם עֲצָה טוֹבָה. וְהָיוּ שְׁמוֹתֵיהֶם:
יהוֹדָה הַבְּכוֹר, שְׁמַעוֹן הַשֵּׁנִי, יוֹחָנָן הַשְּׁלִישִׁי, יוֹנָתָן הַרְבִּיעִי,
זג אֶלְעָזָר הַחֲמִישִׁי. וַיְבָרֶךְ אוֹתָם אָבִיהֶם קֹדֶם שִׁשְׁלָחָם
לְמִלְחָמָה, וַיֹּאמֶר לָהֶם: יְהוֹדָה בְּנִי, אֲדָמָה אוֹתָךְ לִיהוֹדָה
זד בֶּן יַעֲקֹב אֲשֶׁר הָיָה נִמְשָׁל לְאַרְיֵה. שְׁמַעוֹן בְּנִי, אֲדָמָה אוֹתָךְ
זה לְשְׁמַעוֹן בֶּן יַעֲקֹב אֲשֶׁר הָרַג יוֹשִׁבֵי שָׂכָם. יוֹחָנָן בְּנִי, אֲדָמָה
זו אוֹתָךְ לְאַבְנֵר בֶּן נֵר, שֶׁר צָבָא יִשְׂרָאֵל. יוֹנָתָן בְּנִי, אֲדָמָה
זז אוֹתָךְ לְיוֹנָתָן בֶּן שָׁאוּל אֲשֶׁר הָרַג עִם פְּלִשְׁתִּים. אֶלְעָזָר
בְּנִי, אֲדָמָה אוֹתָךְ לְפִינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר, אֲשֶׁר קָנָא לְאַלְהֵיו
זח וַהֲצִיל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. אַחֵר זֶה קָמוּ חֲמִשָּׁת בְּנֵי מַתְתָּיָה
וַיִּלָּחֲמוּ בַּעֲמִים הָהֵם, וַיַּהֲרֹגוּ בָהֶם הָרַג רָב; וַיַּהֲרֹג מֵהֶם
יְהוֹדָה.

Megillath Antiochus

When the sons of Mattathias discovered that Judah had been slain, they returned to their father who asked: "Why did you come back?" They replied: "Our brother Judah, who alone equaled all of us, has been killed." "I will join you in the battle against the heathen," Mattathias said, "lest they destroy the house of Israel; why be so dismayed over your brother?" He joined his sons that same day and waged war against the enemy. The God of heaven delivered into their hands all swordsmen and archers, army officers and high officials. None of these survived. Others were compelled to seek refuge in the coastal cities. In attacking the elephants, Elazar was engulfed in their dung. His brothers searched for him among the living and the dead and could not find him. Eventually, however, they did find him.

The Jews rejoiced over the defeat of their enemies, some of whom were burned while others were hanged on the gallows. Wicked Bagris was included among those who were burned to death. When king Antiochus heard that his governor Bagris and the army officers had been killed, he boarded a ship and fled to the coastal cities. Wherever he came the people rebelled and called him "The Fugitive," so he drowned himself in the sea.

The Hasmonians entered the sanctuary, rebuilt the gates, closed the breaches, and cleansed the Temple court from the slain and the impurities. They looked for pure olive oil to light the Menorah, and found only one bottle with the seal of the high priest so that they were sure of its purity. Though its quantity seemed sufficient only for one day's lighting, it lasted for eight days owing

מגילת החשמונאים

נט באותה שעה, כאשר ראו בני מתתיה כי נהרג יהודה,
ס שבו ויבאו אל אביהם; ויאמר להם: למה שבבתם. ויענו
סא ויאמרו: נהרג יהודה אחינו, אשר היה חשוב בכלנו. ויען
מתתיה ויאמר אליהם: אני אצא עמכם ואלחם בעמים,
סב פן יאבדו בית ישראל; ואהם נבהלתם על אחיכם. ויצא
סג מתתיה ביום ההוא עם בניו, וילחמו בעמים. ואלהי
השמים נתן כל גבורי העמים בידם, ויהרגו בהם הרג רב,
כל שולף חרב וכל אוזו קשת, שרי החיל והסננים, לא
נותר בהם שריר; והיוסו שאר העמים למדינות הים.
סד ואלעזר היה מתעסק להמית הפילים, ויטבע בפרש
הפילים; ויבקשוהו אחיו בין החיים ובין המתים ולא
מצאוהו, ואחרי כן מצאוהו טובע בפרש הפילים.

סה וישמחו בני ישראל כי נתנו בידיהם שונאיהם; מהם
שרפו באש, ומהם תלו על העץ; ובגרם הרשע, המטעה
סו את עמו, שרפו אותו בני ישראל באש. ואנטיוכוס המלך,
כאשר שמע אשר נהרגו בגרם משנהו וכל שרי החיל אשר
סז עמו, נכנס בספינה וינס למדינות הים. ויהי, כל מקום
אשר היה בא שמה היו מורדים בו וקוראים אותו הבורח,
וישליך את נפשו הימה.

סח אחרי כן באו בני חשמוני לבית המקדש, ויבנו
השערים, ויסגרו הפרצות, ויטהרו את העזרה מן החרושים
סס ומן הטמאות. ויבקשו שמן זית זך להדליק המנורה, ולא
מצאו כי אם צלוחית אחת אשר היתה חתומה בטבעת
הכהן הגדול, וידעו כי היתה טהורה, והיה בה כשעור
ע הדלקת יום אחד. ואלהי השמים, אשר שבן שמו שם, נתן

to the blessing of the God of **heaven who had** established his name there. Hence, the Hasmonians **and all the Jews** alike instituted these eight days as a time of **feasting and rejoicing**, like any festival prescribed in the Torah, and of **kindling lights** to commemorate the victories God had given them. Mourning and fasting are forbidden on Hanukkah, except in the case of an individual's vow which must be discharged. Nevertheless, the Hasmonians did not prohibit work on this holiday.

From that time on the Greek government was stripped of its renown. The Hasmonians and their descendants ruled for two hundred and six years, until the destruction of the Temple.

And so the Jews everywhere observe this festival for eight days, beginning on the twenty-fifth of Kislev. These days, instituted by priests, Levites and sages of Temple times, shall be celebrated by their descendants forever.

עא בְּרָכָה וְהִדְלִיקוּ מִנְּנֻחַ שְׁמֹנֶה יָמִים. עַל כֵּן קִיְּמוּ בְּנֵי חֲשִׁמוֹנִי קִיּוֹם, וְחִזְקוּ אִסָּר, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּהֶם בְּאַחֶד, לַעֲשׂוֹת שְׁמֹנֶת הַיָּמִים הָאֵלֶּה יָמֵי מִשְׁתָּה וְשִׁמְחָה בֵּימֵי מוֹעֲדֵיב הַפְּתוּבִים בַּתּוֹרָה, וְלִהְדִּילִיק בָּהֶם גִּירוֹת לְהוֹדִיעַ אֲשֶׁר עב עָשָׂה לָהֶם אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם נְצוּחִים. וּבָהֶם אֵין לְסַפּוֹד וְלֹא לְגִזּוֹר צוֹם, וּזְלָתִי אֲשֶׁר יִהְיֶה עָלָיו נֶדֶר יִשְׁלַמְנוּ; אֵד חֲשִׁמוֹנִי עג וּבְנָיו וְאַחֵיהֶם לֹא גִזְרוּ בָהֶם לְבַטֵּל מִלְּאֲכָה וְעִבּוּדָה. וּמִן הָעֵת הַהִיא לֹא הָיָה שֵׁם לְמַלְכוּת יוֹן.

עד וַיִּקְבְּלוּ הַמַּלְכוּת בְּנֵי חֲשִׁמוֹנִי, הֵם וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם, מִזְּהֵעַת הַזֹּאת עַד חֲרַבֵּן בֵּית הָאֱלֹהִים, מְאַתִּים וְשֵׁשׁ שָׁנִים. עה עַל כֵּן שׁוֹמְרִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַיָּמִים הָאֵלֶּה בְּכָל גִּלוּתָם, וַיִּקְרְאוּ לָהֶם יָמֵי מִשְׁתָּה וְשִׁמְחָה, מִחֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ עו כִּסְלוֹ שְׁמֹנֶה יָמִים. וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה קִיְּמוּ וְקִבְּלוּ עֲלֵיהֶם וְעַל בְּנֵי בְנֵיהֶם עַד עוֹלָם הַפְּתוּבִים וְהַחֲכָמִים אֲשֶׁר הָיוּ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, וְלֹא יִסּוּרוּ מִזִּרְעָם עַד עוֹלָם.